

ARANYÉlet

A nyíregyházi Arany János Gimnázium és Általános Iskola lapja

2004/2005 II. szám

Aranyos volt!

Hatalomátvétellel kezdődött, fordított órával folytatódott, volt 12 órás kosárderby, aztán fej-tágítók és memóriavizsgák sora moziról, és színházról, műveltségről és történelemről, meglátluk azt az osztályt, amelyik tetszik nekünk és szerény meglátásunk szerint a 8/9-esben még másra is bukkantunk... A 8/7-eseké lett a műveltségi vetélkedő pálmája, s az összesített versenyek nagydíjasa a 11/b lett. Összességében, ha lakonikusan, azaz tömören akarnánk megfogalmazni, hogy milyen volt rögvest rá is vághatjuk, hát persze, hogy: aranyos...

Nem mind arany...

(2-es oldal)

K, mint kétszintű érettségi

A terror pár órája

(5-ös oldal)

Aranyközép-pontban:
Balogh István

Március 15

Március 15-e, nemzeti ünnepünk. Ezen a napon az 1848/49-es forradalom és szabadságharc kezdetére emlékezünk.

1848-ban Európa forradalmi lázban égett. Január 12-én Pálmóban, március 13-án Bécsben, március 15-én Pesten, március 18-án Berlinben is utcára vonultak az emberek adva el-képzéseiknek. Ezek az események kedveztek a magyaroknak, hogy a kívánt reformokat törvényes keretek között valósíthassák meg. Kossuth Lajos 1848. márciusában Bécsbe utazott, hogy az uralkodóval elfogadtassa az országgyűlés követeléseit.

Március 15-én, egy értelmiségi ifjakkól álló csoport a híres Pálvax kávéházban gyűlt össze, 9 órakor átmentek az egyetemre, ahol egy nagyobb tömeg csatlakozott hozzájuk. A zuhogó eső ellenére több ezer ember vonult Landerer Lajos nyomdájához, ahol cenzúratlanul kinyomtatták a Nemzeti dalt és a magyar nép akaratát.

Délután Petőfi a Nemzeti Múzeum előtt tízezres tömeg előtt elszavalta költeményét és felolvasta a 12 pontot. Majd a tömeg a Városháza elé vonult, ahol a vezetők aláírták a márciusi ifjak követeléseit. Az események a börtön előtt folytatódtak, ahol a hatalmas tömeg egy emberként követelte Táncsics Mihály szabadon bocsátását.

A március 15-ei események hatására a bécsi udvar engedett, elfogadta az országgyűlés követeléseit, az új törvényeket pedig áprilisban beiktatták. A forradalom így vér és emberi áldozat nélkül zajlott le Magyarországon.

Gróf Batthyány Lajos kormányt alakított, így létrejött az első független magyar kormány. Magyarországon 1860-tól Nemzeti Ünnepként tekintenek március tizenötödikére. Ilyenkor az emberek a ruhájukra tűzött kokárdával is az egykoron élt hősök előtt tisztelegnek. (A kokárda viselése a francia forradalom korából származik.)

Baksa Nikoletta

Ha tavasz, akkor megújulás

Nemsokára vége a hosszú, hideg, szürke, unalmas téli napoknak. Túl vagyunk a Karácsonyon, a Szilveszteren, lassan vége a bál-, és farsangi szezonnak. Azt hinné az ember, hogy az évre már megmutattuk a világnak, hogy ezeken az ünnepeken tudunk szépek és vonzóak is lenni. Végre nem kell órákat eltölteni a tükör és a ruhásszekrény előtt. Ha nincs kedvünk, nem kell „kiöltözni“, hanem magunkra húzhatunk egy kényelmes farmert és a jó öreg sportcipőt.

A női „kettősség“ mivoltában már-már fellélegeznénk, amikor eszünkbe jut, hogy jön a TAVASZ. Valami újnak, sejtelmesnek a kezdete, tele színekkel és illatokkal...

Ilyenkor félretesszük téli lustaságunkat és máris megújult erővel tekintünk a jövő felé. Hirtelen vágyakozni kezdünk valami új iránt: egy modern frizura, esetleg egy új hajszín, vagy egy másik szemüvegeret...

A legalapvetőbb, és legegyszerűbb a tél színeit lecserélni könnyed tavaszi árnyalatokra. Ezt nemcsak ruhatárunkban tehetjük meg, hanem az arcunkon viselt „ruhában“, a sminkben is.

Nem árt a tavaszt egy alapos arctisztítással kezdeni. Ezt azonban bízzuk szakemberre, mert ha otthon „barkácsolunk“, könnyen maradandó sérüléseket okozhatunk arcbőrünkön. Ha már mentes a bőrünk a tél nyomaitól, reggelente sminkeljünk ki magunkat. Azonban vigyázat! A sok smink maszk-szerű lesz, viselője pedig nevétséges. Sminkelésnél kövessük mindig a „kevesebb a több“ elvet! Akinek tökéletes a bőre, ne használjon alapozót, csupán hidratáló krémet. Akinek

problémás az arca, a megtisztított bőrre tegyen krémet, majd oszlasson el rajta egy kevés alapozót. Ezt a fedőréteget mattíthatjuk porpúderrel, így nem lesz fényes a bőrünk.

Az alapozás után következnek a szemek. Kontúrceruza, tus, a kihangsúlyozás után pedig egy megfelelő színű szemhéjpúder. Az idei tavasz legkedveltebb színei: rózsaszín, pink, kiwi, lila, narancs. Mindenki olyan színt válasszon, amelyik megy a szeme színéhez és az öltözkééhez. Tovább hangsúlyozhatjuk szemünket, ha szempillaspirállal

átfestjük pilláinkat. Szép kontúrt ad az arcnak egy jó ívű szemöldök. A megfelelő formát egy kozmetikus kialakítja, sőt, ha szükséges tartós festékkel be is festi szemöldökünket. Ez a festék akár három hétig is megmarad és nem kell minden nap a szemöldök formázásával törődni.

A következő lépés az arc árnyékolása, vagyis a pirosító feltétele. Szépen mutat tavasszal a narancsos- barackos árnyalat. Egy nagy ecsettel vigyük fel a festéket a járomcsontra és satírozzuk a fül irányába. Utolsó lépés a száj festése. Iskolában nem használjunk

rúzszt, elegendő az ajakápoló balzsam és egy kevés szájfény. Ha bulizni megyünk, akkor kontúrceruzával rajzoljuk meg a száj körvonalát, majd vékony ecsettel vigyük fel a rúzszt. A sminkelés „tudománya“ elsajátítható, de gyakorlást igényel. Éppen ezért ne a reggeli fürdőszobai csúcsban próbálkozzunk, hanem délután, a szabadidőnkben. Kézügyesség, türelem, precizitás, szépérezék és reggelente tökéletes formában léphetünk ki az ajtón.

Bordás Viktória

Utazás - Budapest

Tavasszal sok olyan alkalom van, amikor nem kell iskolába menni és van lehetőségünk kirándulni. Ilyenkor egy hátizsákba bepakolunk és elindulunk felfedezni Magyarországot. Hazánk igen sok látnivalót és érdekességet tartogat számunkra. Az ország földrajzilag pontosan a vén kontinens szívében, a Kárpátok hegyvonulatainak ölelésében helyezkedik el. Az ország 2/3-ad része síkság, a fennmaradó rész pedig dombvidék. Egyetlen csúcs található 1000 méter fölött, ez pedig a Kékes. Magyarországot hét ország határolja: Ausztria, Szlovákia, Ukrajna, Románia, Jugoszlávia, Horvátország és Szlovénia. Két legnagyobb folyónk, a Duna és a Tisza, amelyek három részre osztják az országot. Legnagyobb tavunk a „magyar tengernek“ is nevezett Balaton. Területe 598 négyzetkilométer.

Magyarországon a kontinentális éghajlat az uralkodó, hideg téllel és forró nyárral. Az országban az átlaghőmérséklet 11 fok. A leghidegebb hónap a január, a legmelegebb pedig a július.

Hazánk fővárosa Budapest. A nagyvárosban 2 millió ember él. Az Európa szerte is ismert várost a Duna kettévágja. A pesti rész sík területen, míg a budai dombos részeken helyezkedik el, összesen 525 négyzetkilométeren. A Dunán 9 híd ível át: a Margit-híd, az Árpád-híd, a Lánchíd, az Erzsébet-híd, a Szabadság-híd, a Petőfi-híd és a Lágymányosi-híd. Mindezek mellett van még két vasúti összekötő híd is, az északi, valamint a déli vasúti összekötő híd. A főváros főbb látnivalói: Aquincum maradványai, Budapesti Történelmi Múzeum, Magyar Múzeum, Múcsarnok, Mátyás-templom, Országház, Halászbástya, amit 1901-ben építettek neoromán stílusban. Érdemes még megnézni a Magyar Tudományos Akadémia épületét, a Dohány utcai zsidó templomot, és az Operaházat.

A látnivaló azonban olyan sok, hogy azt felsorolni lehetetlen és felesleges is. Érdemes a tavaszi szünetből három-négy napot a fővárosban eltölteni és megismerkedni a nevezetességekkel. Vonattal 3 óra az út, diákjegyet válthatunk, a szállást pedig diákszállókban, esetleg kollégiumokban oldhatjuk meg.

Horváth Éva

Moziajánló

A tél vége és a tavasz eleje rengeteg új filmet tartogat a mozirajongóknak. Itt van például egy mókás folytatás, az Apádra ütök második része, a **Vejedre ütök**, *Robert De Niroval*, *Ben Stillerrel*, *Barbara Streisanddal* és *Dustin Hoffmannal* a főszerepben. A színes, szinkronizált 115 perces amerikai vígjáték garantált kikapcsolódást és felüdülést jelent így a szürke téli napok végén.

A vicces történet folytatódik: miután a jószívű, ám kétbalkezes Beckur megvívta apró csatáját az ex-CIA-s apóssal, véglegesen a „Bizalom Körének“ tagja lett. Olyannyira, hogy oltár elé akarja vezetni Jack Bírnes lányát, Pammet. Igen ám, de hogy veszi az ki magát, hogy a szülők a nagy napon találkoznak először?! A fiatalok elhatározzák, szerveznek egy kis összejövetelt szüleiknek. A zűrös hétféve képlete a következő: egy vőlegény, egy mennyasszony, két após és két anyós. Egyenlő: galiba a négyzetben. De

mi éppen ezért a „megazavarért“ megyünk a moziba és kacagunk az esetlenebbnél esetlenebb történéseken.

Natalie Portman, az Oscar díjas *Julia Roberts*, *Jude Law* és *Clive Owen* a főszereplői a **Közelebb!** című filmnek, amelyet hamarosan a hazai filmszínházak is műsorukra tűznek. A 104 perces amerikai dráma már magáénak tudhat két arany Glóbusz díjat, amely már magában egyfajta garancia a nézhetőségre. A film az emberi lét örökké megoldatlannak tűnő, rejtélyes dolgait boncolgatja: szerelem, bizalom őszinteség, tiszta párkapcsolat... Két férfi és két nő. Ők azok, akik még eleinte megpróbálnak a „miértrekre“ választ találni. Egy idő után azonban belátják, hogy elhatározások, ígérek lehetnek, sőt, amíg a világ világ, lesznek, de a nyomukban siet mindig a féltékenység, a hazugság, a harag és végül a gyűlölet. A film egy „görbe tükröt“ tart a néző elé, mindenki egy kicsit magára ismerhet a 104 perc alatt.

Olman Fruzsina

AranyKözép-pontban: Balogh István

Amikor eldől, hogy ki lesz a riportalanyom, kicsit húztam a számat. Gondoltam magamban, húha, miket szabad nekem kérdezni egy komoly, ellentmondást nem tűrő, fegyelmezett testnevelés-oktatótól, aki úgy megtornáztatott a múlt héten, hogy a büféig csak nyöszörögve tudtam elvándorolni. Eljött az

idő, megvoltak a kérdéseim is, sőt már az izomlázam is elmúlt, így hát elkezdődött a riport. Kezdeti technikai problémáim ellenére minden simán ment, és kellemesen csalódva hagytam el a tanári szobát, mert nagyon jó riportalanyom volt Balogh István tanár úr személyében.

Aranyélet: *Mióta tart testnevelés órát gyerekeknek?*

Tanár úr: Ha jól emlékszem 1986 óta.

A: Tanár úr szerint hogyan telik egy igazi testnevelés óra?

T: Attól függ, hogy a diák, vagy a tanár szempontjából nézzük. A diák számára gondolom az a jó óra, melyen kellemesen érzi magát, elfárad, jól játszik. A tanár szempontja más. Ő szeretne adni valamit, és nem biztos, hogy kettejük elképzelése megegyezik. A tanár tudja mit csinál, viszont a diák ezt nem mindig fogadja el. Én úgy érzem egy igazi óra megadja a diák számára a kikapcsolódást, a felüdülést, a játékot, ugyanakkor a fizikai képességeit is fejleszti.

A: Mi a szerepe az iskolai testnevelés óráknak?

T: Régebben az iskolai testnevelés órák száma sokkal több volt, mint manapság. Az órák számának csökkenésével nyilván a szerepük is lényegesen megváltozott. Ezelőtt nagymértékben tudtuk fejleszteni a gyerekek fizikai képességét, a játékban fontos szerepet játszó technikai elemeket, csiszolni a taktikájukon. A mostani heti két óra szinte csak arra elég, hogy megelőzzük a tartás-hibákat. Persze most is megpróbáljuk ugyanazokat megadni a gyerekeknek, mint azelőtt, csak sajnos az időnk kevés, így valamit valami rovására sikerül csak biztosítanunk.

A: Tanár úr sportembernek tartja önmagát?

T: Véleményem szerint az a sportember, aki sportszerűen él, sportszerűen táplálkozik, és nem utolsó sorban sportszerűen viselkedik. Mivel én az utóbbi időben kicsit eltávolodtam a sportolástól, nem tudok rendszeresen sportolni, ezért ezt a részét már elvethetjük, de megpróbálom sportszerűen táplálkozni, s viselkedni. Úgy is mondhatnám, hogy félig vagyok sportember.

A: Tanár úr gimis korában a menő srácok közé tartozott, vagy inkább magának való fiú volt?

T: Az én koromban is szerették a lányok a sportoló fiúkat. Én úgy érzem nem voltam magamnak való, én is benne voltam az életben, viszont nem voltam kicsapongó alkat, szélsőséges. Én a sportnak áldoztam az életemet, s minden mást ezután helyeztem.

A: Sosem hagyott volna ki egy jó pörgős bulit sem, vagy inkább az esti kártyázások híve volt?

T: Nem voltam egy kifejezetten bulizós típus, a diszkókat nem igazán szerettem a nagy füst, a sok ember miatt. A kártyázásért szintén nem rajongtam, talán a kettő közti átmeneti csoportba tartoztam.

A: Visszaemlékezve mi volt tanár úr kedvenc zenekara 18 éves korában?

T: Magyar zenekarok közül akkoriban nem voltak különösebb kedvenceink, inkább Sting-et, Pink Floyd-ot, Rolling Stones-t hallgattunk szívesen.

A: Melyik az a mozifilm, amit leg-többször megnézett?

T: Hirtelen nem jut konkrét film az eszembe, de a magyar filmeket a mai napig nagyon szeretem.

A: Tanár úr romantikus alkatként csábította el a lányokat, vagy nem kelt sokat és rögtön a kiszemelt elé állt?

T: Nem voltam romantikus típus, és nem voltam egy lánycsábító sem, de ha tetszett egy lány, akkor elé álltam, s előbb-utóbb sikerült behálózni.

A: És mivel tudták a lányok tanár urat bármikor elcsábítani?

T: Nekem a sport volt a gyengém. Szerettem a csinos, sportos lányokat. Akinek szép és sportos mozgása volt, hamar le tudott venni a lábamról.

A: Visszagondolva tinédzserkorára nincs semmi olyan, amit akkor kihagyott, most viszont úgy gondolja, jó lett volna kipróbálni, megtenni?

T: Mi viszonylag sokat edzettünk, s a későbbiekben mindenki visszagondol arra, hogy a rengeteg edzés az ember idejének nagy részét kitöltötte. Én úgy érzem, nem hagytam ki semmit, az edzés mellett én is szakítottam időt szórakozásra. Már említettem, hogy nem voltam egy bulizós típus, egy diszkóért, vagy moziért nem hagytam volna ki az edzéseket, mindemellett úgy érzem, nem maradtam le semmiről.

A: Milyen a kapcsolata a fiú röplabdacsapat tagjaival?

T: Kapcsolatunk bizalmasabb a lány csapat tagjaiénál, ami persze teljesen természetes. Sokat járunk versenyekre, sok időt töltünk együtt. Én úgy gondolom, hogy az évek során elég közel kerültem hozzájuk.

A: Ön szerint a srácok komolyan veszik a játékot és belednak minden tőlük telhetőt?

T: Véleményem szerint igen. Szabadon lehet velük beszélni, komolyan állnak hozzá a munkához, keményen lehet velük dolgozni és a pályán is beletesznek a játékba minden tőlük telhetőt.

A: Hogyan válik egy tanár jó edzővé?

T: A jó edző ismét egy szubjektív fogalom, attól függ, hogy ki szemzőgéből nézzük: a tanáreből, vagy a gyerekből. Én úgy érzem egy edzőnek mindig maga előtt kell tartania egy olyan mércét, amitől nem ad alább. Igényes a szakmával és a gyerekekkel szemben is. A jó edző legyen következetes és tudja megteremteni a kellő tiszteletet a gyerekekben maga iránt, ami mellőzhetetlen a sikeres közös munkában.

A: Mi a legfontosabb egy játékos számára, ha igazi sportoló szeretne lenni?

T: Nagyon fontos a tehetség és a szorgalom. Általában aki tehetséges

az kevésbé szorgalmas, aki kevésbé tehetséges, az szorgalmasabb. A szerencsés az, akiben a szorgalom és a tehetség egyaránt megtalálható. Mindehhez azonban még hozzájárul az is, hogy tudja az idejét beosztani, a csábításnak ellenállni, tudja azt, hogy ő elsősorban sportoló. Céltudatosan úgy viselkedjen, úgy éljen, hogy az edzés, a mérkőzés legyen az első. Ezután a tanulás és aztán az egyéb programok. Ha tudja kezelni a helyzetet, be tudja osztani az idejét és elég akaraterővel rendelkezik úgy gondolom sokra viheti.

A: Végezetül szeretném megkérdezni, hogy úgy telnek-e el mindennapjai, ahogyan azt fiatalként eltervezte?

T: Nagyjából igen. Persze vannak nehezebb és könnyebb napok, de az élet erről szól. Ha összegeznem kellene az életem, akkor úgy gondolom, hogy igen, ez az amit szerettem volna.

A: Köszönöm a riportot.

Miután kiléptem a szobából tanár úr még utánam kiáltott: „Ha kész vagy átnézzük, és javítunk, ha kell.” Hát nem kellett. A riport teljesre sikerült, ami annak köszönhető, hogy a riportalanyom őszinte volt és közvetlen.

Becánics Adrienn

HÍR!!!

Híreket írunk! A hírek szerint tanáraink is szerepeltek a közelmúlt kosárderbijén. A fotó a rangadó egyik pillanatát örökítette meg, amely bizonyítja, hogy okítóink állták a sarat, s csupán nemes küzdelemben voltak hajlandók két vállra fekküdni. – Győztünk!

A terror pár órája

2005. február 19. reggel. Iskolánk tanulói a vasútállomáson gyülekeznek, Dr. Kovács Ilona tanárnő szorgosan számolja a jelenlévőket. 7.14-kor már Budapest felé zakatol vonatunk. Mindenki elmélyed gondolataiban, de az is lehet, hogy csak a reggeli álomosság kerekedik felül rajtunk. Nézem az ablak előtt elszuhanó fákat és arra gondolok, mi vár rám majd ott, ahová mind megyünk. Sokan

beszéltek már nekem arról a helyről. Sokféle dolgot hallottam már felőle. Mégis a legtöbben azt mondták, hogy megdöbbentő volt, amit ott láttak. Próbálok elképzelni milyen lesz, s ahogy utólag visszagondolok, nem számítottam arra, amit valójában láttam.

Pár perccel 10 óra után már a Keleti pályaudvaron igyekszünk a troli felé, ami elvisz minket az Andrássy útra, mely két oldalán lakóházak közt a főváros legszebb sugárútja. Ám a 60. szám alatt álló ház valami sötétet rejt magában. A nyilas és a kommunista párt egykori székhelyét. Magát a terrort.

Az épület ma múzeum, mely a nyilas rémuralom és a hírhedt kommunista terrorszervezet, az ÁVH áldozatainak állít emléket és a terrorista diktatúrák rémtetteire emlékeztet.

Amint belépünk, máris szomorú és szívemnek fájó zene folyik a fülembbe, talán ezzel is megalapozva azt, amit látni fogok. A vendégkönyvet böngészem, ahová különféle nyelvű emberek írták véleményüket és továbbra is azt olvasom, amit eddig hallottam: ez a ház megdöbbentő. Elgondolko-

dom, én majd mit is írjak bele. Valami hízegő dolgot, hogy óriási és fantasztikus dolgokat láttam, vagy azt, amit mindenki gondol és előttem is leírt. De egyre jobban felcsigázott leszek és alig várom, hogy elinduljunk. Délben már egy lépcsőn megyünk fel, fel a ház tetejéig, mert onnan kezdődik a történet. Ennek a háznak a története.

A házban különféle egymásba nyíló szobákon megyünk végig, melyek elvezetnek minket a kettős megszállás történetét bemutató teremtől egészen le a pincébe. A séta folyamán minden szobában filmvetítéseket és archív képeket, különféle tárgyakat láthatunk a terror hőhéjairól, a túlélőkről és Magyarország történelmének erről az időszakáról. Mindenütt keserű arcok, sötét képek, szomorú és gyalázatos mondatok a falakon. Ahogy haladunk egyre lejjebb, s hallgatom a tárlatvezető beszámolóit néha végigfut a hátamon a hideg, főleg amikor az '50-es éveket bemutató szobának a végébe érünk és pár kínzó eszköz használatáról hallok beszámolót.

Először itt érzem, hogy tényleg megdöbbentő amit látok. Aztán haladunk tovább és szinte már várom, hogy a pincébe érjünk. A házban eltöltött körülbelül egy óra után végül egy lépcsőn indulunk lefelé és megpillantom a ház alatti börtönrendszert, ahol egyik „szobáról” a másikra haladva hallok szörnyűbbnél szörnyűbb kínzási módszerekről és megelevenedik előttem az a sok szörnyűség és erőszak, az emberek becsületének sárba tiprása, amit

egykor elkövetett itt a terror. Hirtelen nem akarok itt lenni, nem akarom látni, amit látok és nem akarom elképzelni azt, amit épp elképzelek. A hűvös cellákban szinte látom az egykoron szenvedő embereket porig alázva, kívül-belül sebekkel bélyegezve. De lassan továbbmegyünk és már el is tűnik a szemem elől minden. Körülnézek és látom, hogy a jelenlévő emberek arcára kiült a döbbenettel vegyes keserűség, de ezzel együtt az együttérzés is. Mindenki kicsit odaadta magát ennek a háznak, s a terror áldozatainak. Mindenki látott egy darabot Magyarország e borzasztó korszakából. Mert látni akartuk. Látni akartuk, amit egykor nem lehetett, de ma mindenki beszélhet ebbe a házba és megnézheti.

Ahogy visszaérünk az előcsarnokba, kezembe veszem a tollat és írok a vendégkönyvbe. Mert én is tudom, hogy mit kell írnom...

Pócsik Annamária

Mindenre Képesen...

Viccek

• TÁMADÁS

Két hangya ül a fán. Azon tanakodnak, milyen sokáig tudnák enni az alattuk lévő elefántot. Egyszer csak az egyik hangya lecsúszik az ágról az ormányos hátára.

A másik utánakiállt:

– Gyerünk, Dezső, fojtsd meg!

ÓVATOSSÁG

A kis csiga kérleli a mamáját:

– *Hadd haladjak át az úttesten!*

– Most nem lehet, mert két óra múlva jön a busz!

KÍNAI

Egy cég közvéleménykutatást végez, melyben megkérdezik az emberektől, hogy mennyi idő alatt tanulnának meg kínaiul.

A 60 éves bácsi azt mondja:

– *Ahhoz egy élet is kevés!*

A 30 éves azt mondja:

– *Talán 1–2 év.*

Az egyetemista:

– *Mi van, holnap ZH-t írunk?*

BUSZ

Két szőke nő áll a buszmegállóban.

– *Melyik busszal megy? –* kérdi az egyik.

– *A 2-essel. És te?*

– *Az 5-össel. Hé, jön a 25-ös. Nem megyünk együtt?*

RENDŐRÖK BESZÉLGETNEK

– *Te mennyit változott a világ! Régebben beszélni sem lehetett a vallásról, most meg a rádió is bemondja a vatikáni időjárást.*

– *Tényleg?*

– *Persze. Ma reggel hallottam, hogy Pápa fölött tiszta az ég.*

EGY SÉTÁLÓT MEGÁLLÍT EGY EMBER AZ UTCÁN

– *Elnézést, megmondaná hogyan jutok el a postára?*

– *Az attól függ. Kocsival van?*

– *Nem.*

– *Akkor gyalog.*

FELESÉG A FÉRJHEZ

– *Bocsi a késésért, a szépségszalokban voltam.*

– *És nem kerültél sorra?*

NŐGYÓGYÁSZ VIZSGÁZIK AUTÓSZERELÉSBŐL

Tájékoztatják, hogy az elérhető pontszám 100. 50 a szétszerelésért és 50 az összerakásért. Majd közlik, hogy 150 pontot ért el. 50-et a szétszerelésért, 50-et az összerakásért és 50-es azért, mert mindezt a kipufogóján keresztül csinálta.

VENDÉGLÓBEN

– *Vörösbort vagy fehérbort óhajt a kedves vendég?*

– *Mindegy, színvak vagyok.*

AZ ESKÜVŐ

Az esküvői szertartás után az após és a vő diszkréten félrevonulnak:

– *Remélem, most már, hogy elvetted a lányomat, nem csinálsz több számárságot!*

– *Ígérem, ez volt az utolsó.*

BÍRÓSÁGON

– *Vádlott, úgy zajlott a betörés, ahogyan azt az ügyész úr előadta?*

– *Hát, nem pontosan, de az ő módszere sem rossz.*

A r a n y t o l l

Horváth Géza: A végtelenség előszobája

Egy hajdan volt iskolatársunk, Horváth Géza kötetét hozzuk olvasó-közelbe ez alkalommal. Az életbe, a középiskolai továbbtanulásra iskolánkból kilépő Géza kötetének előszavát **Karádi Zsolt** irodalomtörténész, kritikus írta.

„A végtelenség előszobája“ című kiadvány érettnak mondható versvilága jó-részt mentes a pályakezdő tollforgatók szokásos banalitásaitól, hevenyészett megoldásaitól.

Horváth Géza alapvetően vallomások alkat, aki tárgyias-leíró és elvont-tárgyias beszédformákkal kísérletezik. Verseiben hagyományosan fiatalos és intellektuális témák egyszerre vannak jelen.

Örömmel ajánlom az érdeklődők figyelmébe e költészet első gyűjteményét, hiszen tehetség fölfedezése mindig nagy öröm.

Hiszem, hogy Horváth Géza nevével nem most találkozunk utoljára.

Megint Anna

*Megint te jutsz eszembe,
itt a nélküled ürességben,
egyedül négyszemközt.
A szemtől a szívig és
a kilincstől az ablakig.
Üresség a mindenségben;
néhány nyújtózkodó virág,
lángok és játszóterek.
A sétálók közül is elveszítve.
Be szeretnék költözni álmaiba,
a könnyei szeretnék lenni.
Én nem zavarnám soha
munka közben, csak óvatosan
arcához simulnék.
Ő nem hallaná, de érezné,
hogy szeretem.*

Anyámnak

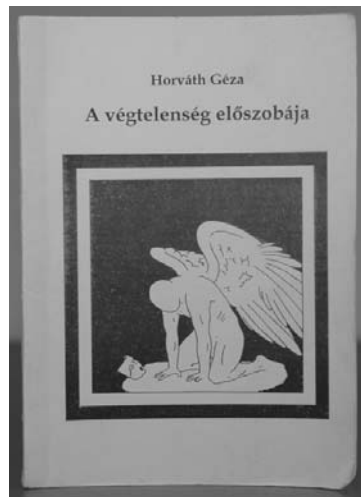
*Anyámból kiűzetett mind a csend,
hogy zavarra varázsolja a rendet,
s hogy érezze zavarát a létnek,
mely látszólag hisz kényszerének.*

*Látod, hazudnom kell, hogy higgy nekem,
s gyűlölnöm téged, hogy szeresselek.
Ugye tudod, amit nem fogsz soha,
és velem sírsz, ha nevetek.*

*Tudod, hogy hiszelek, ha tagadlak
és a halált, mely bölcsőbe ringatott,
mely tipegve tanított menekülni,
és a szót, mellyel küzdve pusztulok,*

*mert halni szültél szerelmedből,
hogy halálotat őrizzem merev önzéssel,
s hideg gondolatba aszalva hirdessem
elmúlásunk közös, s gyűlölt agóniáját.*

*Mert választott eutanáziánk
szabadsága a lét,
mellyel döntve sem álmodunk a máról.*

Fotó: Tóth-Ábri Péter

Kórrajz, avagy így készül a kórrajz

Dumcsizzuk meg együtt!

Ma olvastam, hogy akik a 80-as évek előtt születtek, azok valódi Hősök, olyasféle igazi hollywoodi mindent túlélő fenegyerek. De tényleg! Gondolj csak bele, 1980 előtt születettek, azaz MI, kész csoda, hogy életben maradtunk. Nekünk még nem volt gyerekülésünk az autóban, sőt még biztonsági öv sem nagyon, viszont biztos tudhattuk, hogy a gyerekágyak festékében akadt bőven ólom. A gyógyszeres és vegyszeres üvegek könnyedén nyithatóak voltak, nem volt semmi furfangos védelemmel ellátva, de még a fiókok és ajtók sem voltak felszerelve biztonsági nyitóval, és amikor bicajozni mentünk, nemhogy könyökvédőnk és sisakunk nem volt, de még rendes biciklink sem. Azért az nem volt semmi.

Mi még csapból ittuk a vizet, és azt se tudtuk, mit jelent pontosan az ásványvíz. Én speciel sokáig kevertem a szóda vízzel. Az hittem, az ugyanaz. Szúr-szúr. Semmi különbség a kettő között, miért pazarolják hát rá külön szót.

Mi nem nagyon unatkoztunk, ha tehettük, kimentünk játszani. Igen, ki. Egész nap kint voltunk, a szüleink pedig csak sejtették, hogy élünk és megvagyunk, hiszen még Matáv telefon sem nagyon volt, nemhogy mobil. Pláne nekünk! Nyáron a derékig érő fűben és közeli kiserdőben játszottunk, mégsem lettünk kiütések és nem tört ránk allergiás roham. Nem tudtuk, mi az a pollen, és a parlagfűről azt hittük, hogy a sárkányfű egyenes ági rokona.

Ha elestünk, megsérültünk, eltört valamelyik végtagunk, vagy csak szimplán börtört a fejünk, senkit nem pereltek be ezért. Egyszerűen mi voltunk a hibások. Sőt! Ha az erősebb elgyepálta unalmában a kisebbet és gyengébbet, az is rendben volt. Ez így működött, és a szüleink nem nagyon szóltak bele ebbe sem. (*– Kisfiám, bemeleges az iskolába, az nem lehet, hogy téged mindenki csak Rambónak csúfol! – Hagyd csak anyá, ez én én háborúm!*)

Étkezési szokásaink Schobert Norbi mércéjével mérve nap mint nap tartalmazták a halálos dózis többszörösét, de még egy „mcdonaldson edződött” átlagos amerikai elhízott kislányok is helyből nyomna egy hátra szaltót attól, amit mi leküdtünk kaja címszóval. Gondoljunk a zsíros kenyérré, a kolbászra, a disznósajtra (ki tudja mit tettek bele), az iskolai menzára (ki tudja mit NEM tettek bele) és mégis itt vagyunk. A kakaóban nem volt A, B, C, D és E vitamin, viszont „bedeko”-nak hívták és már ez is elég volt a boldogságunkhoz. Szobi szörpöt ittunk, ami hírből sem is-

merte az édesítőszert, viszont tömény cukorból készült. A limonádét még magunknak kevertük és mosatlanul ettük a fáról a gyakran éretlen gyümölcsöt, a WC pereme alatt pedig a baktériumok ezreinek a kolóniái telepedtek meg a még háborítatlan nyugalomban, a preDomestos korban.

Volt néhány barát, aki már ismert olyat, akinek videója volt, de szó nem volt Playstationról, Nintendóról, X-Boxról, Videójátékról, 64 tévécsatornáról, műholdról és kábeltévéről, DVD-ről, internetről, Fitness-Club kártyáról vagy mobiltelefonról. Kicsit le is maradtunk, bevallom már háromszor vettem ki egyik kedvenc filmem DVD-n a tékából, de még nem nagyon sikerült lejátszanom. Mindig lengyelül indul el, én meg egy negyedóráig nézem, aztán inkább visszaviszem.

Visszont voltak barátaink! Olyanok, akikkel találkoztunk kint az utcán, a focipályán vagy a pingpong asztalnál, vagy ha mégse, akkor egyszerűen becsenget-

tünk hozzájuk és beengedtek. Nem kellett megkérdezni a szülőket. Sem a miénket, sem az övékéit! Nem vittek és nem hoztak a szülőkhöz... Mégis itt vagyunk.

Nyakunkban lógott a lakáskulcs amikor játszani mentünk, és nem ritkán fadarabokkal, botokkal harcoltunk, a labdával dobáltuk egymást, mégis itt vagyunk. Nem ütöttük ki egymás szemét, a többi seb pedig begyógyult. Focizni is csak az állhatott be, aki tudott. Akkor még volt egy iratlan szabály, amit ma nehezen értünk már meg mi is: azt csináld, amihez értesz. Aki pedig nem értett a focihoz, pláne nem tudta rendesen kirúgni az ellenfél bokáját, az csak csalódottan nézhette a játékot a rácson túlról, vagy odább állhatott, és más játékot, más játszótársakat keresett magának.

Ha egy tanár nyakon vágott, nem szúrtuk le egy késsel és nem pereltük be, és nem sírtunk otthon a szülőknél. Sőt! Ha lehet, el se mondtuk. Ismertük a törvényt, és ha vétkeztünk szüleink nem álltak mellénk. Megtanítottak úgy élni, hogy tudjuk, mit jelent a kötelesség, a büntetés, a jóézés, a felelősség. Ismertük ezeknek a szavaknak a mélységét.

Ezek voltunk mi.

Hősök? Talán.

Hősei egy letűnt kornak, amelyen a mostani fiatalok értetlenül mosolyognak.

Riport: iskolánk védőnőjével

Iskolánk újságírói felkeresték iskolánk védőnőjét, **Wachalné Tóth Angélat**, aki kifejtette nekünk, hogy miként van szükség munkájára. Mikor beléptünk az ajtaján akkor is épp egy sérültet látott el. Kérdéseinkkel bombáztuk, ő kézséggel felelt.

– *Mióta dolgozik nálunk?*

– Ebben az iskolában január elsejétől dolgozom. Ezelőtt 10 évet dolgoztam a 110-esben középiskolában, majd gyesen voltam két évig.

– *Milyen időpontban rendel?*

– Minden nap megtalálható vagyok. Reggel 8 órától a tanítás végéig. Itt több mint ezer tanuló van és ez jelentős létszámnak számít. Ez az idő még mindig kevés arra, hogy minden betegséget ki tudjunk szűrni, de minden tőlünk telhetőt megteszünk az iskola orvosaival.

– *Milyen problémákkal fordulnak leggyakrabban a diákok Önhöz?*

– Elsősorban felvilágosító órákat tartok az iskolásoknak a drogproblémákról, az alkoholizmusról, a dohányzásról és a nemi együttlét veszélyeiről. Gyakran orvosi vizsgálatokat végzünk, ilyenkor a diákok megkapják a kötelező oltásokat.

– *Lelki problémákkal is fordulhatnak segítségért a tanulók?*

– Természetesen, amiben tudok segíteni, de a diákok nagyobb bizalommal vannak az itt tanító tanárokhoz, főleg az osztályfőnökhöz. Ez érthető, mert én nem találkozom olyan gyakran velük, hogy megnyíljanak előttem.

– *Milyen időközönként kapnak a tanulók oltást?*

– Ezt törvény írja elő, ami mindig változik. Ebben az évben az iskola első éves tanulói kapnak és főleg az általános iskolások. Ezek az injekciók torokgyík és számarkóhögés ellen vannak.

– *Úgy vettük ki a szavaiból, hogy nem egyedül dolgozik itt, kik vannak a segítségére?*

– Igazatok van, rajtam kívül két orvos dolgozik. Kedden az általános iskolai orvos található meg itt, **Dr. Csobánka Margit**. Míg csütörtökön a gimnáziumi iskolások orvosa, **Dr. Szabó Judit**. Ők végzik az orvosi vizsgálatokat és eldöntik a gyerekek vizsgálati eredményei megfelelők-e.

– *Elégedett-e a mai gyerekek egészségi állapotával?*

– A tanulók magas hányadának gerincproblémái vannak. De ezen a problémán sok segítséget nyújt az iskolánkban történő gyógytorna és a helyben megtalálható uszoda. Úgy gondolom egyre több szemészeti gond van, amit a magas színvonalú tanítás és a számítógép gyakori használata okoz.

Úgy gondoltuk, hogy ha a riport megjelenik az újságban, akkor nagyobb bizalommal leszünk a sok segítséget nyújtó iskolaorvos és munkatársai iránt.

K, mint kétszintű érettségi

A 2005. május-júniusban érettségiző diákok már az új követelmények szerint vizsgáznak a 4 kötelező (magyar nyelv és irodalom, történelem, matematika, idegen nyelv) és legalább egy kötelezően választható vizsgatárgyból közép- vagy emelt szinten.

Az érettségire jelentkező tanuló maga dönti el, hogy mely tantárgyakból kíván középszinten és melyekből emelt szinten vizsgázni. Ez annyit jelent, hogy akkor is jelentkezhet emelt szintű vizsgára, ha középszintű vizsgára készítette fel az iskola, illetve emelt szintű felkészítés után is jelentkezhet középszintre az adott vizsgatárgyból. A tanulónak joga van minden vizsgatárgyból közép-szintű vizsgát tenni, illetve akár az összes vizsgatárgytól az emelt szintű vizsgára jelentkezni.

A középszintű érettségi vizsga

A középszintű érettségi vizsga az adott tantárgy általános érettségi követelményei alapján állhat írásbeli, gyakorlati és szóbeli vizsgarészből, csak írásbeli vagy csak szóbeli vizsgarészből.

Az írásbeli feladatlap és a javítási útmutató valamennyi tárgyból központilag készül, a javítás és az értékelés azonban az iskola feladata. Általában a tanuló saját tanára javít és értékeli. A szóbeli feladatok összeállításának „forgató-könyvét” az érettségi vizsgatárgy részletes követelményei rögzítik, a konkrét tételeket az iskola tanárai helyben állítják össze, értékelésüket, pontozásukat a részletes követelményekben megadott szempontok alapján maguk végzik.

Az emelt szintű érettségi vizsga

Az emelt szintű vizsga sok tekintetben eltér a jelenleg megszokott érettségi vizsgától. Az emelt szintű vizsga külső vizsga lesz, azaz a vizsgáztatás elszakad a felkészítő iskola tanáraitól. Az írásbeli dolgozatokat nem a tanuló iskolájában javítják és értékelik, hanem ezt független értékelők végzik, akik a tanulót nem ismerik. Az emelt szintű szóbeli vizsga az egyes vizsgatárgyakból tantárgyi bizottság előtt zajlik. A tervek szerint megfelelő – várhatóan 15–20 fős – létszám esetén nem a tanulók utaznak a vizsgabizottsághoz, hanem a vizsgabizottság megy az adott iskolába, vagy legalábbis a város egyik iskolájába, a jelenlegi felvételi vizsgákhoz viszonyítva jelentősen csökkentve ezzel az utazással járó nehézségeket és költségeket. Az emelt szintű szóbeli érettségi vizsgákat a középszintű szóbeli vizsgák előtt benyolítják le. Az érettségi vizsgák megszervezésé-

nek időrendjét a tanév rendjéről szóló rendelet tartalmazza. (www.om.hu).

Az érettségi vizsga fajtái

2005-től az érettségi vizsgarendszer nyitottá válik, tehát a „rendes” érettségi vizsga teljesítése után is lehetőség lesz új vizsgatárgyakból vizsgát tenni, vagy a már teljesített vizsgák eredményein javítani. A rendes érettségi vizsga a középiskolai tanulmányok követelményeinek teljesítése után, a tanuló jogviszony fennállása alatt vagy megszűnését követően első alkalommal tett érettségi vizsga.

Az előrehozott érettségi vizsga az egyes tantárgyra előírt iskolai tanulmányi követelmények teljesítése után, a középiskolai tanulmányok teljes befejezése előtt, egyes vizsgatárgyból, első alkalommal tett érettségi vizsga.

A pótló érettségi vizsga a vizsgázónak fel nem róható okból meg sem kezdett, vagy megkezdett, de be nem fejezett rendes, előrehozott, kiegészítő, szintemelő, ismétlődő érettségi vizsga folytatása.

A javító érettségi vizsga a vizsgázónak felróható okból meg sem kezdett, vagy megkezdett, de be nem fejezett, illetve a megkezdett, de tanulmányi követelmények nem teljesítése miatt sikertelen rendes, előrehozott, pótló érettségi vizsga megismétlése.

Az ismétlődő érettségi vizsga az érettségi bizonyítvány kiadása után iskolai felvételi kérelem elbírálásához vagy más okból egyes vizsgatárgyból a korábban sikeresen letett vizsga megismétlése.

Az érettségi vizsgák értékelése, érdemjegyek és bizonyítvány

Az elégséges alsó határa mind közép-, mind emelt szinten az összpontszám 20 %-a, azzal a megszorítással, hogy a tanulónak a vizsga sikeres teljesítéséhez minden egyes vizsgarészen (pl.: írásbelin és szóbelin egyaránt) külön-külön is el kell érnie a 10–10%-os teljesítményt.

A százalékok és az osztályzatok megfeleltetése nem azonos a két szinten. Ugyanaz a százalék emelt szinten jobb osztályzatnak felel meg, mint középszinten. A jeles alsó határa középszinten 80%, emelt szinten 60%. (pl.: a fizika 62% már jeles (5)). A pontos megfeleltetéseket a vizsgaszabályzat tartalmazza. A vizsgateljesítmény az érettségi bizonyítványban %-os eredményként is megjelenik.

A kétszintű érettségi vizsga bevezetése előtt tett tantárgyi érettségi vizsga 2005-től kezdve automatikusan középszintű vizsgának minősül, és az érdemjegyek az alábbi %-os teljesítésnek felel meg. (ezeket a százalékokat számítják majd át felvételi pontokká):

jeles	(5)	100%
jó	(4)	79%
közepes	(3)	59%
elégséges	(2)	39%

Niki segít...

Buzga Nikolett személyében első alkalommal tevékenykedik a nyíregyházi Városházán olyan fiatal szakember, aki csak az ifjúságot érintő kérdésekkel foglalkozik.

– Korábban munkatársaink egyéb munkakört is betöltöttek és csupán részidőben foglalkoztak az ifjúsági kérdésekkel – mondta Niki.

Ő tavaly november 1-től tagja a Humán Iroda csapatának és tölti mindennapjait a fiatalok ügyes-bajos gondjainak orvoslásával, segítségadással. Ifjúsági referensként dolga a Mustár-ház programjainak koordinálása, az Ifjúsági Tanácsban való részvétel, a Diákpolgármesteri Hivatal támogatása, tevékenységének figyelemmel kísérése. Ott van diákegyesületek ülésein, s ahol a nyíregyházi fiatalok dolgai terítékre kerülnek, megpróbál közreműködni a gondok megoldásában. A Diákpolgármesteri Iroda mindennapjairól tucatnyi tapasztalata és észrevétele van, feltehető, hogy a legközelebbi diákpolgármester-választás a korábbiaknál körültekintőbb és sikeresebb is lesz.

Niki posztját akár ifjúsági ombudsmannak is tekinthetjük, hiszen képviseli is az ifi érdekeket. A fél-évhez közeledvén egyre gyakrabban jelenik meg iskolákban, közösségi létesítményekben, s mint mondja szíven viseli a Szent István utcai Mustár-ház meglétét is. Mint meséli valamennyien büszkék az átalakított épületre, melyet nagy gonddal és hozzáértéssel szelítettek igazán fiatalossá.

Szóval, ha bármilyen fiatalokat érintő gondtal találkozunk, hívhatjuk Nikit, aki szívesen és örömmel segít. Niki elérhető a **Polgármesteri Hivatal**, „A” épületének 128-as szobájában, telefonon pedig a 524-525-ös telefonszámon.

Hova tovább???

– 8/12

Balogh Bánk
Bezdán Andrea
Bódi Henrietta
Czompa Attila
Diczkó Dóra
Gaál Tibor
Izsai Attila
Kormány Fruzsina
Kurtos Éva
Mezei Georgina
Nemes Gábor
Olesnyovics Judit
Pallagi Brigitta
Rác Zímea
Séra Zsanett
Sinka Henrietta
Sipos Réka
Smid András
Tóth Ágnes
Varga Renáta
Vaskó Péter
Veress Péter

DE-MFK
NYF-BMFK
ELTE-BTK
DE
ME-ÁJK
NYF-TTFK
ELTE-IK
DE-KTK
ELTE-TTK
NYF-TTFK
DE-FOK
NYF-BMFK
DE-HPFK
NYF-GTFK
BME-VEK
BME-ÉOK

ELTE-IK
NYF-GTFK

gépészmérnök
angol-matematika
magyar-latin
gyógyszerész

biológiai-fizika
programozó informatikus
tanfolyam
tanfolyam

matematika-testnevelés

magyar-művelődészerv.
óvodapedagógus
nemzetközi kapcsolatok
vegyszermérnök
építészmérnök
tanfolyam
tanfolyam
programtervező matematikus
gazdálkodási szak

Az Arany János Gimnázium és Általános Iskola Lapja

Készítették és szerkesztették a sulii
diákjai közül:

Baksa Nikoletta, Olman Fruzsina, Becánics
Adrienn, Horváth Éva, Bakai Brigitta,
Muszka Ivett, Zsoldos Krisztina, Pócsik
Annamária és Tüdös Dóra (valamennyien a
Besztercsey Alapfokú Művészetoktatási
Intézmény diákjai is, újságíró tanáraik
Mikita Eszter és Kalenda Zoltán).

DÖK patronáló tanárok: Pájerme Tóth Ágnes
és Sugár Károly.

Felelős kiadó: Kantár Attila igazgató
Készült Nyíregyházán,
a Grafít Nyomda „R” Kft. nyomdájában.